

La discreció de les grans fortunes

EL TEMPS presenta, per segona vegada, una llista dels 25 més rics de Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears. Els March, els Lara i els Serratosa continuen encapçalant, amb discreció, aquesta piràmide econòmica.

Familiars i discretes. Així són les fortunes en els Països Catalans. La majoria dels qui formen aquest llistat dels 25 més rics, que EL TEMPS ofereix per segon any, són membres de famílies que han pujat una empresa entre germans o entre pares i fills i que ara es troben en els seus millors moments. En les seves actuacions, la discreció ha estat sempre present: No és costum entre els nostres rics fer massa ostentació pública de la seva fortuna ni tampoc del seu poder. Només Abel Matutes i Joaquim Molins han aconseguit llocs de responsabilitat en la política, i únicament Paco Roig i els seus germans s'han ficat en coses tan populars com ara les directives d'equips de futbol o bàsquet. A banda d'aquests casos puntuals, també hi ha l'altre extrem: cal destacar la reiterada negativa del propietari de Porcelanosa, Josep Soriano, a oferir entrevistes o la tàctica dels Roca, els dels radiadors, de no tenir cap càrrec en l'executiu de l'empresa ni deixar que cap càrrec executiu tingui participació en el seu capital.

Aquesta discreció també dificulta la feina a l'hora de fer un llistat ordenat, exhaustiu i científic dels més rics: si les seves aparicions en la vida social catalana, valenciana o balear són escasses, també ho acostumen a ser les informacions que faciliten les seves empreses. Aquest llistat, per tant, no pretén seguir un rigorós ordre de major a menor, sinó fer més coneguts els qui tenen el poder, si més no, econòmic.

FAMÍLIA MARCH

Els rics de debò

ARXIU / EFE

La fortuna de Carlos i Juan March és l'única dels Països Catalans que figura en la llista dels cent més rics del món publicada per la revista nord-americana *Forbes*. De fet, els March són

Carlos March (a l'esquerra) i Juan March. Tenen un patrimoni d'uns 500.000 milions.

els únics rics que tenim internacionalment homologables. Són els néts del fundador de la nissaga, el mallorquí Joan March i Ordines, un personatge controvertit que hom va arribar a qualificar de "pirata de la Mediterrània" i que va ser capaç de flirtejar amb Primo de Rivera, ser empresonat per la República, finançar el vol del Dragon Rapide que va traslladar Franco de Canàries al Marroc per dirigir la rebel·lió militar del 36, i fins i tot promoure la tornada de Joan de Borbó des del seu exili portuguès d'Estoril.

Actualment els March posseeixen un patrimoni familiar superior als 500.000 milions de pessetes, segons algunes estimacions. Però tot i que controlen la Banca March, creada per l'avi i amb una gran implantació a Mallorca, i que continuen tenint importants interessos a l'illa, fins al punt de ser-ne considerats encara uns dels "amos", el seu imperi és molt més extens. La joia de la corona és la Corporació Financera Alba, a través de la qual s'han convertit en els segons accionistes del gegant francès de la distribució Carrefour i controlen un paquet important de la filial espanyola Pryca. Però els seus tentacles arriben fins a constructores com Ginés i Navarro, els Bancs Urquijo i Progreso, la cervesera San Miguel, la cadena de bricolatge Bricobi-Aki, o fins i tot Sogecable-Canal Plus. Una participació, aquesta última, per cert, que ha donat més d'un mal de cap a Carlos March, arran de l'anomenada guerra digital i de l'actuació del jutge Gómez de Liano. **Toni Cañís**